

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיוחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק ג

א לאמר הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והיתה
לאיש-אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ
ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם-יהוה:
ב שאי-עיניך על-שפים וראי איפה לא שגלת שכבת
על-דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ
בזנותיך וברעתך: ג וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת הכלם: ד הלא מעתה קראתי
קראת לי אבי אלוף נערי אתה: ה הינטר לעולם אם-ישמור
לנצח הנה דברתי ונתעשי הרעות ותוכל: ו ויאמר יהוה
אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על-כל-הר גבה ואל-תחת כל-עץ רענן
ותזני-שם: ז ואמר אחרי עשתה את-כל-אלה אלי תשוב

וְלֹא־שָׁבָה וַתִּרְאֶה וַתִּרְאֵה בְּגוֹדָה אַחֲוֹתָהּ יְהוּדָה׃ ח וַאֲרָא כִּי
עַל־כָּל־אֲדוֹת אֲשֶׁר נִאֲפָה מִשְׁבָּה יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאֶתֶן
אֶת־סֵפֶר כְּרִיתְתִּיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יֵרָאֶה בְּגֵדָה יְהוּדָה אַחֲוֹתָהּ
וַתִּלְךְ וַתִּזֶן גַּם־הִיא׃ ט וְהָיָה מִקֵּל זְנוּתָהּ וַתַּחֲנַף אֶת־הָאָרֶץ
וַתִּנְאַף אֶת־הָאֲבֹן וְאֶת־הָעֵץ׃ י וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי
בְּגוֹדָה אַחֲוֹתָהּ יְהוּדָה בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר נֹאֵם־יְהוָה׃
יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צְדָקָה נִפְשָׁה מִשְׁבָּה יִשְׂרָאֵל מִבְּגֵדָה
יְהוּדָה׃ יב הֲלֹךְ וְקָרְאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאָמַרְתָּ
שׁוֹבָה מִשְׁבָּה יִשְׂרָאֵל נֹאֵם־יְהוָה לֹא־אֶפִּיל פָּנַי בְּכֶם
כִּי־חָסִיד אֲנִי נֹאֵם־יְהוָה לֹא אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃ יג אַךְ דְּעִי עֲוֹנְךָ
כִּי בִיהוָה אֱלֹהֶיךָ פִּשְׁעֶת וַתִּפְזְרִי אֶת־הַרְכִּיף לַזָּרִים תַּחַת
כָּל־עֵץ רַעְנָן וּבְקוֹלִי לֹא־שָׁמַעְתֶּם נֹאֵם־יְהוָה׃ יד שׁוּבוּ בָנִים
שׁוֹבְבִים נֹאֵם־יְהוָה כִּי אֲנֹכִי בַעֲלָתִי בְכֶם וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם
אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן׃ טו וְנִתַּתִּי
לְכֶם רַעִים כָּלִבִּי וְרָעוּ אֶתְכֶם דַּעַה וְהִשְׁכִּיל׃ טז וְהָיָה כִּי
תָרְבוּ וּפְרִיתֶם בְּאָרֶץ בְּיָמַי הִהְיֶה נֹאֵם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ
עוֹד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ־בוּ וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד׃ יז בַּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַם כְּסֵא

יְהוָה וּנְקוּוּ אֵלָיָה כָּל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלַם וְלֹא־יִלְכוּ
 עוֹד אַחֲרֵי שָׂרְרוֹת לְבָם הָרָע: יח בַּיָּמִים הַהֵמָּה יִלְכוּ
 בֵּית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צְפוֹן
 עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: יט וְאַנְכִי אֲמַרְתִּי
 אֵיךְ אֲשִׁיתְךָ בַּבָּנִים וְאֶתְּן־לְךָ אֶרֶץ חֲמֻדָּה נַחֲלַת צְבִי צְבָאוֹת
 גּוֹיִם וְאָמַר אָבִי תִקְרָאוּ תִקְרָאֵי־לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבוּ תָשׁוּבִי:
 כ אֲכֹן בְּגָדָה אִשָּׁה מִרְעָה כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 נְאֻם־יְהוָה: כא קוֹל עַל־שִׁפְיַיִם נִשְׁמָע בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּי הֶעָוּ אֶת־דְּרָכֶם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
 כב שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרַפֶּה מְשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנִנוּ אֶתְּנוּ לְךָ כִּי
 אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כג אֲכֹן לִשְׁקָר מִגְּבָעוֹת הַמּוֹן הָרִים אֲכֹן
 בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל: כד וְהַבִּשְׁתׁ אֶכְלָה אֶת־יְגִיעַ
 אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם
 וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם: כה נִשְׁכַּבָּה בְּבִשְׁתֵּנוּ וּתְכַסֵּנוּ כָּל־מִתְּנוּ כִּי
 לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטְאָנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם
 הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

ספר "ירמיה" – פרק ד

א אִם-תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנֹאֵם-יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם-תִּסָּיֵד
שְׁקוּצִיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד: ב וְנִשְׁבַּעְתָּ חֵי-יְהוָה בְּאֶמֶת
בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גוֹיִם וּבּוֹ יִתְהַלְּלוּ: ג כִּי-כֹה ו
אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם נִירוּ לָכֶם נִיר
וְאֶל-תְּזַרְעוּ אֶל-קִצִּים: ד הַמְּלוֹ לִיהוָה וְהִסְרוּ עָרְלוֹת לְבַבְכֶם
אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פֶּן-תֵּצֵא כְּאִשׁ חַמְתִּי וּבְעָרָה וְאִין
מִכֶּבֶה מִפְּנֵי רַע מֵעַלְלֵיכֶם: ה הַגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
הַשְּׁמִיעוּ וְאָמְרוּ וּתְקַעוּ תְקַעוּ שׁוֹפָר בְּאֶרֶץ קְרָאוּ מִלְאוּ
וְאָמְרוּ הֵאֵסְפוּ וְנִבְּוֹאָה אֶל-עָרֵי הַמְּבֻצָּר: ו שְׂאוּ-נֶס צִיּוֹנָה
הָעֵיזוֹ אֶל-תַּעֲמִדוּ כִּי רָעָה אֲנֹכִי מִבֵּיא מִצָּפוֹן וְשָׁבַר גְּדוֹל:
ז עָלָה אַרְיֵה מִסֹּבְכוֹ וּמִשְׁחִית גוֹיִם נָסַע יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לְשׁוֹם
אֶרֶץ לְשֹׁמֵה עָרֶיךָ תִּצְיֵנָה מֵאִין יוֹשֵׁב: ח עַל-זֹאת תִּגְרוּ
שִׁקִּים סָפְדוּ וְהִילִילוּ כִּי לֹא-שָׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה מִמֶּנּוּ:
ט וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נֹאֵם-יְהוָה יֵאבֵד לֵב-הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים
וְנִשְׁמוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְמָהוּ: י וְאָמַר אֲתָה וְאֲדֹנָי יְהוָה
אֲכֹן הַשָּׂא הַשָּׂאת לָעַם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה

לְכֶם וְנִגְעָה חָרֵב עַד־הַנֶּפֶשׁ: יא בַעַת הַהִיא יֹאמֵר לְעַם־הַזֶּה
וְלִירוּשָׁלַם רוּחַ צַח שְׁפִים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת־עַמִּי לֹא לְזֵרוֹת
וְלֹא לְהֵבֵר: יב רוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה יָבוֹא לִי עַתָּה גַם־אֲנִי
אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם: יג הִנֵּה ׀ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכִסּוּפָה
מִרְכָּבוֹתָיו קָלוּ מִנְּשָׂרִים סוּסָיו אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ: יד כַּבְּסִי
מִרְעָה לְבַךְ יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תּוֹשְׁעֵי עַד־מַתִּי תִלִּין בְּקִרְבֶּךָ
מִחֲשֻׁבוֹת אוֹנֶךָ: טו כִּי קוֹל מִגִּיד מִדָּן וּמִשְׁמִיעַ אָוֶן מֵהַר
אֲפָרַיִם: טז הַזִּכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְּׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַם נִצְרִים
בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם: יז כְּשֹׁמְרֵי
שְׂדֵי הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֲתִי מִרְתָּה נְאֻם־יְהוָה: יח דַּרְכֶּךָ
וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוּ אֵלֶּה לָךְ זֹאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַד־לְבַבְךָ:
יט מֵעִי ׀ מֵעִי אַחֻלָּה אוֹחִילָה קִירוֹת לְבִי הִמָּה־לִּי לְבִי לֹא
אַחֲרִישׁ כִּי קוֹל שׁוֹפֵר שָׁמַעְתִּי שָׁמַעְתָּ נַפְשִׁי תְרוּעַת מְלַחְמָה:
כ שֹׁבֵר עַל־שֹׁבֵר נִקְרָא כִּי־שִׁדְדָה כָּל־הָאָרֶץ פֶּתְאֻם שִׁדְדוּ
אֱהִלִּי רָגַע יִרְיעַתִּי: כא עַד־מַתִּי אֶרְאֶה־נֶס אֲשַׁמְעָה קוֹל
שׁוֹפֵר: כב כִּי ׀ אֲוִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יִדְעוּ בָנִים סְכָלִים הִמָּה
וְלֹא נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעֵ וּלְהִיטִיב לֹא יִדְעוּ:
כג רְאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תָהוּ וּבָהוּ וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וַאֲיִן

אֹרָם: כִּד רְאִיתִי הַהָרִים וְהַיָּה וְכָל־הַגְּבוּעוֹת
הַתְּקַלְקְלוּ: כִּה רְאִיתִי וְהַיָּה אֵין הָאָדָם וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
נִדְדוּ: כִּו רְאִיתִי וְהַיָּה הַפְּרָמֶל הַמְּדַבֵּר וְכָל־עָרְיוֹ נִתְּצוּ מִפְּנֵי
יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: כִּז פִּי־כֹה אָמַר יְהוָה שְׂמָמָה תִּהְיֶה
כָּל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָרֶץ: כִּח עַל־זֹאת תֵּאָבֵל הָאָרֶץ
וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל עַל פִּי־דְבַרְתִּי זַמְתִּי וְלֹא נִחַמְתִּי
וְלֹא־אָשׁוּב מִמְּנָה: כִּט מִקּוֹל פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קָשֶׁת בִּרְחַת
כָּל־הָעִיר בָּאוּ בְּעֵבִים וּבִכְפִּים עָלוּ כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה
וְאֵין־יּוֹשֵׁב בֵּהֶן אִישׁ: ל וְאֶתִּי וְאֶת שְׂדוּד מֵהַתַּעֲשִׂי
כִּי־תִלְבְּשִׁי שְׁנֵי כִּי־תַעֲדִי עֲדֵי־זֶהב כִּי־תִקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ
לִשְׂוֹא תִתִּיפִי מֵאֶסוּ־בֶךְ עֲגָבִים נִפְשֶׁךְ יִבְקָשׁוּ: לא כִּי קוֹל
כְּחוֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כְּמִבְּכִירָה קוֹל בַּת־צִיּוֹן תִּתִּיפַח תִּפְרָשׁ
כַּפֶּיהָ אוֹי־נָא לִי כִּי־עֵיפָה נִפְשִׁי לְהַרְגִים:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה - נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דניאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)